

tiget eller, om man vil, forpligtet til at øve Befalingsmyndigheden over de Andre, i det i Paragrafen omhandlede Tilfælde skal anses for Hovedmanden, naar ingen Anden lader sig udfinde.

Skjøndt Udvalgets Flertal finder, at Lovforslaget i det Hele paa en heldig Maade har vidst at forene det Hensyn til den subjektive Strafflyd og Tilregnelighed, som ingen Straffelov, uden at bryde med Retsfærdighedens høieste Grundsaetninger, kan tilfidesætte, med den Vægt, som det følger af Militær- og navnlig Krigsforholdenes Natur, at der maa tillægges de objektive, rent ydre Momenter, er der dog enkelte Paragrafer i Udkastet, hvor der er forekommet Udvalget Anledning til noget stærkere, end sket er, at betone Forudsætningen om, at Gjærningsmanden har været sig sin Handlings Betydning bevidst. Dette gjælder saaledes navnlig § 111 om den, som klager over Besværlighed og Mangler paa en saadan Maade, at derved Misnoie kan udbredes, § 194 om den, som forfalfter det af ham til Forvaring eller andet Dømed modtagne Gods, saaledes at Mennekeliv udsættes for Fare, og § 195 om den, som ved at tilegne sig eller ødelægge de Krigsmagten tilhørende Ting foranlediger, at der opstaar farebringende Savn eller Mangel, og Udvalget har derfor ved gjennem sine henholdsvisse Vædringsforslag Nr. 19, 25 og 26 at betinge Strafflydens Indtrædelse af, at den Paaagjældende under de forhaandenværende Omstændigheder i alt Fald havde burdet kunne indse Folgen af sin Gjærning, søgt at fjerne den Haardhed, hvortil de anførte Paragrafer i deres nuværende Affattelse vilde føre. — Ved Lovforslagets § 55, der afløser den bekjendte 38te Krigsartikel, har man foreslaaet en Vædring (Forslag Nr. 8), som følger af hvilken det klarere fremtræder, at den givne Forskrift om, at selv den høieste Grad af selvforstyldt Druftenstab ikke udelukker Anvendelsen af den lovbestemte Straf, ifkun gjælder Dvertrædelsen af Pligter mod den egentlig militære Tjeneste. Det usfridig særdeles vigtige Hensyn, der har motiveret Paragrafens saa strenge og fra den borgerlige Retsanskuelse saa afvigende Regel, vil formentlig gennem denne Affattelsesmaade ske tilstrækkelig Fyldst.

Til sidste Punktum af § 70 har Udvalget under Nr. 11 foreslaaet en Vædring, der gaar ud paa, at de nære Beslægtede af den, der er skyldig i et tilstigtet Forræderi eller Spytonering for Tjenden, ikke skulle gaa helt frit for Straf, naar de, uagtet de ere komne til Kundskab om Forbrydelsen og ei kunne hindre dens Sværffættelse, dog undlade at anmelde den; men at Slægtsskabsforholdet alene skal kunne medføre Nedsættelse af Straffen efter Omstændighederne til det Halve. Udvalget har nemlig anset det absolut stridende mod en Krigsmands Pligter at undlade Anmeldelse af saa grove og farlige Forbrydelser, som han ikke paa anden Maade kan hindre. — Ved Forslaget Nr. 17 om at ombytte Ordet „Sprø“ med „Reisning mod Foresatte“ osv., har Flertallet stræbt at forebygge den Begrebsforveksling, som lettelig vilde kunne opstaa, ved at benytte en i den borgerlige Straffelov om en bestemt Forbrydelse brugt Betegnelse i den militære Straffelov om en derfra helt forskjellig Lovovertrædelse, og ved den forandrede Ordstilling i Forslaget Nr. 18 har Udvalget søgt at indlægge en nogenlunde passende og udtømmende Definition af Mytteriforbrydelsen i § 108.

I Lovforslagets § 197 er der, som den for Dieblittet er affattet, under et fælles Forbrydelsesbegreb sammensattat Handlinger af temmelig forskjellig retslig Natur. Naar nemlig de til Tjenestens Lørd en Krigsmand til Brug overlevere de Gjenstande af denne sælges eller afhændes i vindehug Hensigt, har en saadan Handling væsentlig Bedrageriets Kjendemerker, hvorimod dette ikke er Tilfældet, naar Tingene af den Paaagjældende fordærvs eller forkommes, uden at han selv derved har opnaaet eller tilstigtet nogen Pengefordel. Skjøndt Ulempen og Tabet for Krigsmagten i begge Tilfælde ere de samme, vil det derfor vistnok være at foretrække at opløse Paragrafen, saaledes som i Vædringsforslaget Nr. 27 er foreslaaet, i tvende selvstændige Led og forme Affattelsen saaledes, at en noget større Straf efter Omstændighederne vil kunne bringes i Anvendelse for de i vindehug Hensigt foretagne Handlinger.

Endelig har Udvalget ved Vædringsforslaget Nr. 10 villet forebygge, at der skulde